

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 315/2013/6. szám

A Kúria a Domé Ügyvédi Iroda által képviselt (...) I.r. (...) II.r. felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr. Györgyi Árpád ügyvéd által képviselt (...) beavatkozott, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. február 25. napján kelt 25.K.28.116/2013/3. számon hozott ítélete ellen az I-II.r. felperesek részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K.28.116/2013/3. számú ítéletét és az alperes 40BP-2372/3-4/2011. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

A Kúria kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy tizenöt napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I-II. r. felpereseknek 60.000 (hatvanezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Az I-II. r. felperesek által le nem rótt felülvizsgálati eljárási és kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. felperes, mint egyéni vállalkozó részére a (...) Önkormányzat jegyzője 1997-ben működési engedélyt adott ruházati és iparcikk jellegű vegyes kiskereskedelmi üzlet üzemeltetésére a (...) szám alatti ingatlanban.

Az I.r. felperes 2006-ban a kiadott működési engedély módosítása iránti kérelmet nyújtott be a (...) Okmányirodájához, amely a 14/1077/01/2006. számú, 2006. január 25-én kelt határozatával a korábban kiadott működési engedélyt bevonta, és „(...)” elnevezéssel új működési engedélyt adott ki II.r. felperes

részére.

Az alperesi beavatkozó fellebbezése nyomán eljáró ... Közigazgatási Hivatal a 2006. június 13-án 13-229/2006. számú határozatával a II.r. felperes részére működési engedélyt megadó elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte, és új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú kereskedelmi hatóságot.

A hatályon kívül helyezésnek és új eljárás elrendelésének az volt az indoka, hogy az elsőfokú hatóság nem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (4) bekezdése szerint hozta meg a határozatát, figyelemmel arra, hogy az ügyben ellenérdekű fél is szerepelt, így nem mellőzhette volna sem a jogorvoslat lehetőségéről történő tájékoztatást, sem az indokolást.

Ezen megismételt eljárást követően újabb döntés az ügyben nem született.

Majd ezt követően a beavatkozó működési engedély visszavonása iránti kérelmet nyújtott be a ... Önkormányzat jegyzőjéhez tekintettel arra, hogy az I.r. felperesnek az üzlet vonatkozásában nincs használati jogcíme.

Az alperes jogelődje működési engedély visszavonása iránti kérelem elbírálására irányuló eljárásból a ... Önkormányzat jegyzőjét kizárta, az eljárás folytatására a (...) Önkormányzata jegyzőjét (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) jelölte ki.

Az elsőfokú hatóság a 4-514/8/2010. számú határozatával az I.r. felperes részére 1997-ben kiadott jogerős, illetőleg az I.r. felperes részére 2006-ban kiadott, de jogerőre nem emelkedett működési engedélyeket visszavonta, az üzletben folytatott kiskereskedelmi tevékenységet megtiltotta, az üzletet pedig bezáratta.

Az alperes jogelődje a felperések fellebbezése nyomán a 40-6716/2/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Eközben az elsőfokú hatóság a 4-514/16/2010. számú végzésével az I.r. felperes működési engedélyének visszavonása ügyében indult eljárást a bérleti szerződés megszüntetésére, az érvénytelenség megállapítására vonatkozó peres eljárás, illetőleg kiürítési per jogerős lezárásáig felfüggesztette.

Az alperes pedig a jelen felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkező részben írt határozatával a korábbi, az elsőfokú határozatot megsemmisítő és új eljárást elrendelő másodfokú döntését visszavonta, és egyidejűleg a 4-514/8/2010. számú működési

engedélyeket visszavonó elsőfokú határozatot eltérő jogi indokolással helybenhagyta, és az eljárást felfüggesztő végzést felügyeleti jogkörben eljárva megsemmisítette.

A felperesek az alperes által egy okiratba foglalt döntésekkel szemben keresettel fordultak a bírósághoz, keresetükben az alperesi döntés hatályán kívül helyezését kérték.

Az elsőfokú bíróság a rendelkező részben írt ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A jogerős ítélet hivatkozott a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX.29.) Kormányrendelet 27. § (2) bekezdés a) pontjára, amelynek értelmében a jegyző a működési engedélyt visszavonja, illetve tevékenység folytatását megtiltja, és a kereskedőt, illetve az üzletet a nyilvántartásból törli és az üzletet bezáratja, a működési engedély kiadásának feltételei már nem állnak fenn. Megállapította, hogy a felperesek kereskedelmi igazgatási szempontból nem rendelkeznek érvényes jogcímmel az ingatlanon lévő felépítmény használatára, így a működési engedély visszavonása a kormányrendelet 27. § (2) bekezdés a) pontja, valamint az 1. sz. melléklet B/II.1. pontja alapján megalapozott döntés volt. Kifejtette, hogy a közigazgatási eljárásban rendelkezésre állt a Fővárosi Bíróság tulajdonjog megállapítási és kiigazítása iránt indított perében született jogerős ítélet is, amelynek indokolása szerint az I.r. felperes nem szerzett a perbeli ingatlanon található felépítményen a földterülettől elváló tulajdonjogot, illetve ehhez kapcsolódóan földhasználati jog sem illeti meg. Azt a jogerős ítéletet a Kúria felülvizsgálati eljárás keretében hozott ítélete hatályában fenntartotta azzal, hogy a föld és az épület tulajdonjogának elválasztása tárgyában a szerződés nem jött létre, az ingatlanon található építményt a föld alkotórészének kell tekinteni, annak jogi sorsa a földétől elválaszthatatlan. Ezeket a tényeket sem az eljáró közigazgatási szervek, sem a bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül. Tényként állapította meg azt, hogy az alperesi beavatkozó a bérleti szerződést 1996. október 29-én, 1996. november 30. napjával felmondta és a Pesti Központi Kerületi Bíróság nem jogerős ítéletével kötelezte a jelen per I-II.r. felperesét a perbeli ingatlanrész 15 napon belüli kiürítésére. Az elsőfokú bíróság nem találta indokoltnak a per tárgyalásának felfüggesztését, függetlenül attól, hogy a felperesek milyen további jogorvoslati kérelmeket terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság nem találta megállapíthatónak a felperesek által hivatkozott kizárási okot, amelyet felperesek arra alapítottak, hogy az alperesi jogelőd főigazgatója korábban az alperesi beavatkozó jogi képviselője volt, ugyanis a keresettel támadott döntést a kormány megbízott jogkörében eljárva a

kormányhivatal igazgatója, nem pedig korábban alperesi beavatkozó képviselőjét ellátó főigazgató kiadmányozta. A döntés kifejezés használatát az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértésnek nem tekintette az elsőfokú bíróság, a jogorvoslati záradékban egyértelműen szerepel a határozat kifejezés, így a felperesek jogorvoslati jogukat gyakorolhatták. Nem bírt relevanciával az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az sem, hogy a határozatokat az I.r. felperes részére nem kézbesítették, ugyanis az I.r. felperes egyben a II.r. felperes ügyvezetője is, tehát a jogorvoslati jogát ily módon mindkét felperes gyakorolhatta, melyet a kereset benyújtása folytán meg is tett.

A jogerős ítélettel szemben a felperesek fordultak felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához, melyben kérték, hogy a Kúria a jogszabálysértő elsőfokú ítéletet változtassa meg, az alperes döntéseit helyezze hatályon kívül, és a megtámadott döntésekkel visszavont, az eljárás felfüggesztését elrendelő végzést hatályában tartsa fenn. Kérte a felülvizsgálati eljárással felmerült költségei megtérítését. Kifejtette, hogy jogerős ítéletével a bíróság egy olyan határozatot helyezett vissza hatályába, ami azért teljesen jogszabálysértő, mert a határozat meghozatalakor a 2006-ban kiadott működési engedély még nem jogerősen sem létezett, mert az alperes jogelődje a fentiekben írt határozatával megsemmisítette az elsőfokú kereskedelmi hatóság határozatát és új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás lefolytatására pedig mind a mai napig nem került sor, így értelmezhetetlen, hogy miként kerülhetett visszavonásra egy nem létező működési engedély. Előadta, hogy egyidejűleg az I. és II.r. felperesnek működési engedélye nem lehet. Az I.r. felperes 2006-ban szabályosan benyújtott adatváltozási kérelem mind a mai napig nem került joghatályosan átvezetésre. Az I.r. felperes a korábban 1997-ben kiadott működési engedély adataiban történő változást, illetve jogutódlást jelentett be 2006-ban a jegyzőnek, a jegyző pedig köteles lett volna ezt átvezetni, ehhez pedig a jogszabály csak a jogutódlás igazolását teszi szükségessé és ennek megléte esetén a jegyző a változást köteles átvezetni. Így nem új működési engedély kiadására került sor, hanem a már bejegyzett működési engedély adataiban történő átvezetésére. Álláspontjuk szerint helytelen volt az alperes jogi álláspontja, hogy pusztán a tulajdoni perben hozott ítélet feljogosította a hatóságot az I.r. felperes működési engedélyének visszavonására. Állították, hogy az I.r. felperes rendelkezik területhasználati szerződéssel, hiszen ennek felmondása érvényességének megállapítása és az ingatlan kiürítése iránti per a felperesek és a beavatkozó között mind a mai napig folyamatban van, az jogerősen még nem zárult le. Előadták, hogy jogsértő a bíróság döntése éppúgy, mint az alperesnek a döntése is, figyelemmel arra, hogy a Ket. 32. § (1) bekezdés alapján alperesnek az eljárást fel kellett volna függeszteni. Az elsőfokú bíróságnak az a végzése, amellyel a működési engedély visszavonása tárgyában indított

eljárást felfüggesztette, álláspontja szerint jogszerű volt, az alperes szabálysértően helyezte hatályon kívül a felfüggesztést elrendelő végzést.

Álláspontjuk szerint a bíróság nem indokolta meg kellőképpen azt, hogy a Ket. normaszövegéből miért vezethető le egyértelműen, hogy a döntés, mint gyűjtőfogalom alatt mind a végzés, mind a határozat értendő és hogy ezt milyen konkrét jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Kifejtette, hogy az alperes másodfokú döntésében kizárólag az I.r. felperes engedélyét vonta vissza, abban a II.r. felperes nem szerepel annak ellenére, hogy egyébként az elsőfokú határozatban két engedély visszavonásáról szóló rendelkezés szerepel.

Az alperesi beavatkozó szintén a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A rendelkezésre álló iratanyagból a Kúria megállapította, hogy az I.r. felperes 2006-ban a részére kiadott működési engedély módosítását kérte, a korábbi működési engedély bevonásra került és új működési engedély kiadására került sor a II.r. felperes részére, amely kiadott működési engedélyt azonban az alperesi jogelőd a fentiekben írt határozatával megsemmisített és az elsőfokú kereskedelmi hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Tényként volt megállapítható, hogy a megismételt eljárást követően újabb döntést az elsőfokú hatóság nem hozott, hanem csupán legközelebb 2010-ben rendelkezett az I.r. felperes részére kiadott jogerős működési engedély, illetve a II.r. felperes részére jogerőre nem emelkedett működési engedély visszavonásáról.

A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy az I. és II.r. felperések kereskedelmi igazgatási szempontból nem rendelkeznek érvényes jogcímmel a perbeli ingatlanon levő felépítmény használatára. Okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy nem volt helye sem a közigazgatási eljárás, sem pedig a per tárgyalásának a felfüggesztésére, ugyanis nem volt olyan előzetes kérdés, amely ezt indokolta volna.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva azonban azt állapította meg, hogy az alperes nem tett teljes körűen eleget a Ket. 50. § (1) bekezdésében írt tényállás-tisztázási kötelezettségének, ugyanis az általa utóbb helybenhagyott működési engedélyek visszavonásáról szóló elsőfokú határozatban egyértelműen szerepel mind az I.r., mind a II.r. felperes részére kiadott működési engedély, holott a II.r. felperes az alperesi jogelőd

határozatot megsemmisítő és új eljárás lefolytatására kötelező határozata folytán működési engedéllyel nem rendelkezett. A felülvizsgálati kérelemben a felperesek okszerűen hivatkoztak arra, hogy az alperes olyan működési engedély visszavonásáról szóló határozatot hagyott helyben a II.r. felperes vonatkozásában, amely működési engedély kiadására nem is került sor.

A Kúria tehát nem tarthat fenn hatályában olyan alperesi határozatot, amely jogszabálysértő és olyan működési engedély visszavonásáról rendelkezik, amelyet II.r. felperes részére nem is adott ki.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóságnak újra meg kell vizsgálnia az I.r. felperes 2006-ban benyújtott kérelmét, állást kell foglalni abban, hogy a kérelem a tartalma szerint jogutódlás átvezetésére, vagy új működési engedély kiadására vonatkozó kérelemnek tekinthető-e. Vizsgálnia kell továbbá azt is a II.r. felperes által előterjesztett kérelem alapján, hogy a jogutódlás egyáltalán bekövetkezhetett-e. Mindezeket követően dönthet a II.r. felperes működési engedélyéről, illetőleg annak visszavonásáról, vizsgálva a kormányrendeletben írt feltételek fennállását. Az ugyanis a lefolytatott eljárások alapján megállapítható volt, hogy az I.r. felperes részére kiadott működési engedély visszavonásra került.

Az így megismételt eljárást követően kerül az elsőfokú hatóság abba a helyzetbe, hogy II.r. felperes működési engedélyének visszavonásáról megalapozott döntést hozhasson.

A Kúria a Pp. 270. (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint 83. § (1) bekezdése alapján az alperest és a beavatkozót kötelezte egyetemlegesen az együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a felperesek által le nem rótt kereseti és felülvizsgálati és eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ában foglaltakra is figyelemmel az állam viseli.

Budapest, 2014. március 11.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szecskó József s.k. előadó bíró, Kovács Ákos s.k. bíró

